

на оръжие-то си и недейте си жали кръвь-тъ!“ Като ся молихъ и като повторихъ още единъ пѣтъ съ аминъ, завърши ся говоръ-тъ още съ тыя речи: „Богъ ще влѣ духъ и дързновение въ сърца-та на сѣрбски-тъ сынове; той ще сокруши силъ-тъ на непріятель-тъ, кой-то е тръгналъ да гази неговъ-тъ правъ вѣрж!“ Следъ това наоружи ся всѣкій, наготви си дрехы и нужно препитание; и отиде на опредѣлено-то мѣсто да брани отечество-то си.

Трѣбало бы сега да следува питаніе, дали бы можала Сѣрбія сама да ся одържи, ако не по-много поне до тогава, догдѣ-то ся свършаше оня голѣмый на западъ бой, и догдѣ-то тогава западъ необърненіе свой погледъ и на истокъ.

Какво бы можало да ся покаже тукъ за доказателство на това най-сходно, освенъ досегашно-то удѣйствовано независимо господарство Кара Георгиево, кой-то сега имаше таковъ силъ да управлява съ тажъ придобитъ почти най-отличнъ власть въ всѣкъ единъ погледъ?

Нъ освенъ това пакъ най-голѣма бы ся нужда явила, да положимы и тыя необходимы предпоставки, че Кара Георгій небы можаль да стане толкова силенъ, да немаше първо държавны устроения, кои-то ся природно отъ само себе си развижъ, а второ да небѣше ся народъ-тъ, тѣй да речемъ, като въ едно тѣло излѣлъ. По-долни-тъ заповѣдници быле сж привързани на по-горни-тъ най-точнѣйше, както что сж быле бияукбашии-тъ и по-долны-тъ войводи. Чрезъ приемваніе-то на нови-тъ войводи да извършавать власть като заповѣдници, ра-